

Utjecaj mobitela na današnju generaciju

Mobiteli su svakodnevnica. Svatko ih koristi, svaki dan, svaki sat. Stalno ih nosimo uz sebe, ali zašto? Je li to uopće dobro?

Čak i oni najmanji provode svoje vrijeme na mobitelu. Kada pomislim na svoje djetinjstvo to nije bilo tako. Ja sam svoj prvi mobitel dobila s deset godina, ali ga nisam koristila, jer mi nije bio potreban, sada je to drugačije. Djeca dobivaju prve mobitele već s tri godine, samo za igru i onda odrastaju s tim uređajima i propuštaju stvarnost. Ne znam zašto roditelji to uopće podržavaju. Ako dijete kaže da želi mobitel za igru, onda mu treba kupiti društvene igre, ili nešto slično, ali ne mobitel. Djeca trebaju odrasti s prijateljima, vani, igrajući se jedni s drugima, a ne sami kod kuće, svako na svom mobitelu.

A što reći o mojoj generaciji? To je već malo drugačije. Tu su mobiteli potrebni. Zbog škole, stresa i ostalih problema ne ostaje nam puno vremena za prijatelje, zabavu ili hobije. Mobiteli nam pomažu, na primjer, kada moraš napraviti neku prezentaciju s prijateljem iz razreda, ne morate se ni naći, samo se nazovete na mobitel ili napravite online. Tako se uštedi dosta vremena. Ili kada se dogovarate kada i gdje ćete ići van. Danas to ide brzo, preko poruka, prije ste morali otići do drugog prijatelja i pitati ga osobno. To traje puno duže, a i nije baš najpraktičnije. Nisu mobilni telefoni dobri samo za privatne svrhe, nego i za školske ili poslovne komunikacije. Često se dogodi da kad učim ili pišem zadaću, mi fali neka informacija. Prvo što ću napraviti je pogledati na internetu. Kad pišem neki tekst na engleskom i ne znam jednu riječ, prvo ću pogledati na internetu. Ja bih rekla da su mobiteli jako korisni u mojoj generaciji, u mojoj dobi.

Naravno ima dosta ljudi koji su protiv mobitela. Ja razumijem njihove argumente, kao na primjer, „prije nije bilo mobitela i bilo nam je dobro“ ili „sve što je na mobitelima ima i u knjigama“, ali to ne znači da nam danas ne smije biti bolje ili da ne smijemo pronaći neke informacije brže, a argumenti kao „mobiteli služe za telefoniranje, i ništa drugo“ su samo dokaz da ti ljudi ne razumiju što se sve na mobitelima može raditi. Isto tako mislim i o zabrani mobitela u školi. To jednostavno nije dobro. Razumijem da učitelji kažu da nas mobiteli dekoncentriraju, možda je to istina, ali oni mogu samo napraviti test bez najave pa će učenici sljedeći put bolje paziti na satu. Za vrijeme odmora učitelji smiju raditi što hoće, zašto onda učenici ne bi smjeli.

Sve u svemu, ja vidim u mobitelima budućnost, ne samo u mobitelima nego i u tabletima i kompjuterima. Neke škole su već uvele tablete, a ostale će uskoro. Većina školskih knjiga je online, uskoro će biti sve. Karte za vlak ili autobus se kupuju i pokazuju na mobitelu. Ima još puno primjera gdje se dobro vidi u kojem smjeru se naš svijet razvija. Po mojem mišljenju to je dobro, jer ako već imamo priliku kreirati nešto novo, modernije, zašto ne bismo to i učinili?

517 riječi

Tena Sanseović

Jezik: hrvatski

Vrst teksta: rasprava (Naticanje "Hrvatski – Ruski – Magyar" 2019., 1. nagrada)

Broj stranica: 1

Ljeto: 2019.

Škola: Savezna gimnazija Matrštof

Učitelj: mag. Ivan Rotter, MA

Predala za datarnicu: mag.a Angelika Kornfeind